

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/198/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614205058
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7614205058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu maloletého G. R., bytom U., Q. XXXX/XX, zast. zákonnými zástupcami R. R. a S. R., obaja bytom U., Q. XXXX/XX, proti žalovanej Mgr. D. C., bytom J. F. R., P. XXXX/X, právne zastúpenej: JUDr. Martin Bašista, advokát so sídlom v Poprade, Štefánikova 8, za účasti vedľajšieho účastníka P. poisťovňa, a.s., R. O. G., T., R. XX, o zaplatenie 1.971,05 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej a intervenienta na strane žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 18. februára 2015, č. k. 11C/107/2014-88

rozhodol:

Odvolacie konanie o odvolaní žalovanej **z a s t a v u j e**.

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 356,05 Eur s 8,75%-tným ročným úrokom z omeškania počnúc od 8.9.2012 do zaplatenia a vo výroku o priznaných trovách právneho zastúpenia vo výške 892,51 Eur.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej a intervenientovi na strane žalovanej v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.971,05 Eur s 9 %-tným ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.615,00 Eur počnúc od 18.3.2012 do zaplatenia a 8,75%-tným ročným úrokom z omeškania zo sumy 356,05 Eur počnúc od 8.9.2012 do zaplatenia a k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy konania 892,51 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. ďalším výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet tamojšieho súdu súdny poplatok 118,00 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o návrhu žalobcu, ktorý sa proti žalovanej domáhal zaplatenia 1.971,05 Eur s 9%-tným ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.615,00 Eur počnúc od 18.3.2012 do zaplatenia a 8,75%-tným ročným úrokom z omeškania zo sumy 356,05 Eur počnúc od 8.9.2012 do zaplatenia, titulom bolestného a trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, ako aj trov tohto konania, na tom skutkovom základe, že právoplatným uznesením Okresného súdu Humenné z 1. októbra 2012, sp. zn. 1T 54/2012 bolo podmienčne zastavené trestné stíhanie voči žalovanej za prečin ublíženia na zdraví žalobcovi podľa § 158 Tr. zákona z dôvodu, že sa žalovaná priznala. Zároveň bol žalobca odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V zmysle lekárskeho posudku z 2. februára 2012 bola výška bolestného určená na sumu 1.615,00 Eur. Zároveň žalobca požaduje aj úrok z omeškania od 18. marca 2012, odkedy došlo zo strany žalovanej v rámci tr. konania k záverečnému preštudovaniu spisu. Uplatnil i nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v tr. konaní v sume 356,05 Eur a príslušným

úrokom od 8.9.2012 po tom, čo bola táto suma uplatnená v mediačnom konaní na Okresnom súde Humenné. Na vyjadrenie intervenienta [predtým vedľajšieho účastníka podľa ust. 93 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, platný a účinný do 30. júna 2016 (ďalej len „O.s.p.“)] z 20. novembra 2014 a ním vznesenú námietku premlčania uviedol, že argumenty intervenienta sa zakladajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. decembra 1983, sp. zn. 5Cz 27/83, R29/1985 s tým, že nárok žalobcu na náhradu škody nemôže byť premlčaný, pretože premlčacia doba minimálne do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 54/2012, teda do 23. novembra 2012, spočívala. Podľa jeho názoru, ani po nadobudnutí právoplatnosti citovaného uznesenia plynutie premlčacej doby nepokračovalo. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 13. novembra 2008 sp. zn. 21Cdo 2958/2007, podľa ktorého ak poškodený v konaní riadne pokračuje podaním návrhu o uspokojenie rovnakého nároku v občianskom súdnom konaní, premlčacia doba nezačne znovu plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia v predchádzajúcom konaní, ale jej plynutie bude naďalej prerušené až do právoplatnosti tohto nadväzujúceho konania. Inštitút tzv. spočívania plynutia premlčacej doby zabezpečuje nemožnosť premlčania práva počas doby, v ktorej sa účastník právneho vzťahu svojho práva domáha na súde, prípadne na inom príslušnom orgáne, t.j. po dobu súdneho, resp. iného konania a ak v ňom účastník riadne pokračuje neplynie premlčacia doba vo vzťahu k právu, ktoré bolo v tomto konaní uplatnené. Prípacom takého konania je tzv. adhézne konanie. Ďalej uviedol, že začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Riadne uplatnenie nároku na náhradu škody v tr. konaní je v zmysle ustanovenia § 82 O.s.p. začatím konania a tvorí prekážku začatého konania. Okrem náhrady bolestného uplatnil i náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v príčinnej súvislosti so spáchaním trestného činu a následným vymáhaním škody - bolestného v rámci predmetného trestného konania, vo výške 356,05 Eur s úrokom z omeškania počnúc od 8.9.2012, s prihliadnutím na uskutočnené mediačné konanie dňa 6.9.2013, kde bola táto suma uplatnená. Poukázal na konštantnú judikatúru súdov, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČSR 4Cz/1/71.

3. Po vykonanom dokazovaní súd poukázal na ust. § 420 ods. 1, 3, § 444, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a vzal za preukázané, že žalovaná 8. decembra 2011 zavinila dopravnú nehodu tým, že nedala prednosť chodcom, a to mal. žalobcovi a jeho matke, ktorí vstúpili na vozovku a prechádzali cez priechod pre chodcov, v dôsledku čoho došlo k zrážke vozidla s chodcami, pričom žalobca utrpel zranenie - zlomeninu pištľaly vľavo bez posunu úlomkov a pomliaždenie tváre s dobou liečenia 35 dní. Znalec ustanovený v trestnom konaní vo svojom znaleckom posudku, ktorý súd v tomto konaní použil ako listinný dôkaz, jednoznačne konštatoval, že poškodenie zdravia, teda zranenia mal. žalobcu, bezprostredne súvisia s dopravnou nehodou, ktorú spôsobila žalovaná. Týmto je daná jej pasívna legitímácia. Hodnotu poškodenia zdravia vyčíslil spolu na 105 bodov, čo pri hodnote bodu v zmysle Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 155/2011 činí 15,38 Eur za bod, t.j. 105 x 15,38 Eur, čo spolu činí 1.614,90 Eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatoval, že nárok žalobcu je dôvodný, ku škode na zdraví žalobcu došlo v dôsledku dopravnej nehody, za ktorú zodpovedá žalovaná a preto žalobe vyhovel.

4. Pokiaľ ide o intervenientom namietané premlčanie nároku na bolestné, súd poukázal na ust. § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, 2, § 112 OZ a s argumentáciou intervenienta sa nestotožnil. Je síce pravdou, že k dopravnej nehode došlo 8. decembra 2011, avšak začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby u škody na zdraví je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a o zodpovednej osobe. Ide o subjektívnu 2-ročnú premlčaciu dobu, ktorej začiatok plynutia sa práve pri náhrade škody viaže k okamihu, kedy poškodený preukázateľne nadobudol vedomosť o tom, že ku škode došlo na jeho úkor a kto za ňu zodpovedá. V prípade bolestného sa poškodený dozvie o škode až v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti. Nárok na náhradu škody na zdraví vzniká dátumom vyhotovenia znaleckého posudku, kde je objektívne vykonané bodové ohodnotenie bolesti. Práve tento časový moment bol i v tomto prípade dôležitý z hľadiska premlčania nároku na náhradu škody na zdraví a keďže znalecký posudok bol v trestnom konaní vyhotovený 3. februára 2012, tento dátum je pre súd relevantný pre moment začiatku stanovenia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby. Do úvahy je však potrebné vziať skutočnosť, že žalobca si v rámci plynutia premlčacej doby, dňa 12. marca 2012, riadne uplatnil svoje právo poškodeného na náhradu škody v trestnom konaní (v súlade s ust. § 112 Občianskeho zákonníka v tzv. adhéznom konaní) na Okresnom riaditeľstve PZ v Humennom. Plynutie premlčacej doby sa od tohto momentu zastavilo a počas celého priebehu tohto konania neplynulo (premlčacia doba spočívala) a to až do právoplatného rozhodnutia v trestnej veci odporcu, t.j. do 23. novembra 2012. Až následne po tom, čo v rámci trestného konania nedošlo k uloženiu

povinnosti nahradiť poškodenému uplatnenú náhradu škody a tento bol so svojím nárokom odkázaný na občianskoprávne konanie, má poškodený možnosť (bez toho, aby mu hrozilo zastavenie konania pre prekážku litispendencie) uplatniť si svoj nárok v občianskoprávnom konaní v premlčacej dobe, ktorej plynutie po skončení trestného konania pokračuje. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vychádzajúc z toho, že premlčacia doba začala plynúť od 3.2.2012, avšak v čase od 12.3.2012 do 23.11.2012 t.j. po dobu viac ako 8 mesiacov neplynula, bol súd toho názoru, že námietka premlčania nebola vznesená dôvodne. Spočítaním premlčacej doby v trvaní viac ako 8 mesiacov sa právo podať žalobu na súde v 2-ročnej subjektívnej lehote o túto dobu posunula a keďže žaloba v predmetnej veci bola na súde podaná 18. marca 2014, je nutné konštatovať, že žaloba bola podaná včas.

5. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov právneho zastúpenia poškodeného v trestnom konaní, i v tejto časti žaloby sa súd stotožnil s argumentáciou žalobcu. Bol toho názoru, že nakoľko uznesením Okresného súdu Humenné z 1. októbra 2012, sp. zn. 1T 54/2012-156, bolo tr. stíhanie proti obvinenej Mgr. D. C. podmienene zastavené a poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie, je i uplatnenie tohto nároku v občianskoprávnom konaní opodstatnené. Trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní vznikli v dôsledku protiprávneho konania žalovanej a iba skutočnosť, že o nich nebolo rozhodnuté v trestnom konaní, nezakladá stav, že by mal byť poškodený tohto práva zbavený. Žalobcovi skutočne v dôsledku uplatňovania jeho práv v trestnom konaní vznikla ujma, odrážajúca sa v jeho majetkovej sfére v podobe zmenšenia jeho majetku vo výške 356,05 Eur. Verifikovaním vyúčtovania trov právneho zastupovania v trestnom konaní bol súd toho názoru, že nárok bol uplatnený v zákonnej výške a keďže bol toho názoru, že tento bol uplatnený dôvodne, aj v tejto časti žalobe vyhovel. Uplatnená náhrada pozostávala z tarifnej odmeny za zastupovanie podľa § 12 ods. 3 písm. a) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 5 úkonov právnej služby za rok 2012 po 63,58 Eur (prevzatie veci dňa 1.3.2012, uplatnenie nároku na náhradu škody dňa 13.3.2012, záverečné preštudovanie spisu OR PZ - ODI Humenné dňa 16.3.2012, uplatnenie nároku na úrok z omeškania dňa 19.3.2012 a mediálne konanie na Okresnom súde Humenné dňa 6.9.2012) a 5x režijný paušál k týmto úkonom po 7,63 Eur.

6. Zároveň s poukázaním na ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. súd priznal žalobcovi i nárok na úroky z omeškania vo vzťahu k nároku uplatnenému titulom bolestného vo výške 9 % ročne počnúc od 18.3.2012 do zaplatenia. Vo vzťahu k sume 356,05 Eur súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % počnúc od 8.9.2012 do zaplatenia. Vychádzal z toho, že dňa 6.9.2012 bol predmetný nárok v rámci mediácie voči žalovanej riadne uplatnený, takže nasledujúci deň mohla dlh plniť a keďže tak neučinila, dostala sa dňa 8.9.2012 do omeškania.

7. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania zo strany žalovanej vo výške 892,51 Eur. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia v zmysle Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., a to z tarifnej odmeny za 5 úkonov právnej služby po 81,33 Eur (príprava a prevzatie veci dňa 11.3.2014, podanie žaloby, vyjadrenie zo dňa 18.11.2014 a zo dňa 18.12.2014, účasť na pojednávaní dňa 26.11.2014 a 18.2.2015) a 4x režijný paušál k týmto úkonom za rok 2014 po 8,04 Eur a 1 x režijný paušál za rok 2015 8,39 Eur, spolu 536,67 Eur a náhrady za stratu času dňa 26.11.2014 (Humenné - Sp. Nová Ves a späť), 3 hod. 13 min x 2, t.j. 13 x 13,40 Eur spolu 174,20 Eur a 18.2.2015 (Humenné - Sp. Nová Ves a späť), 3 hod. 10 min x 2, t.j. 13 x 13,98 Eur, spolu 181,74 Eur. Súd nepriznal náhradu trov konania intervenientovi, pretože tento vystupoval ako na strane žalovanej, ktorá v konaní nebola úspešná.

8. Výrok o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol v súlade s ust. § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Nakoľko žalobca bol podľa § 4 ods. 1 písm. ch), i) citovaného zákona oslobodený, zaviazal k jej splneniu žalovanú, ktorá v konaní nemala úspech. Ide o poplatok podľa pol. 1a Sadzobníka súdnych poplatkov uvedeného zákona vypočítaný vo výške 118,- Eur.

9. Rozsudok napadli včas podaným odvolaním žalovaná a intervenient na strane žalovanej (KomK. a to vo výrokoch, ktorými súd priznal žalobcovi sumu 356,05 Eur s úrokmi z omeškania od 8.9.2012 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy právneho zastúpenia vo výške 892,51 Eur, uplatniac odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalovaná svoje odvolanie z 27. marca 2015, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené 1. apríla 2015, vzala späť podaním 21. apríla 2015, doručeným súdu prvej inštancie doručené 24. apríla 2015. Z uvedeného dôvodu tak súd prvej inštancie, ako ani odvolací súd, predmetné odvolanie žalovanej nezasielal ostatným stranám sporu za účelom podania vyjadrenia k nemu.

11. Intervenient na strane žalovanej nesúhlasil s účtovaním trov právneho zastúpenia za uplatnenie nároku na náhradu škody z 13. marca 2012 a za uplatnenie nároku na úroky z omeškania zo dňa 19.3.2012, keď aj v súvislosti s časovou následnosťou týchto úkonov nie je žiaden dôvod, aby sa za účelné uplatňovanie práva považovalo uplatnenie najprv istiny a s odstupom 6 dní úroku z omeškania. Spochybnil tiež priznané trovy právneho zastúpenia v konaní za úkon - vyjadrenie zo dňa 18.11.2014, pretože predmetné vyjadrenie sa týka inej veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová ves pod sp. zn. 2C/130/2014. Aj pokiaľ ide o úkon - vyjadrenie zo dňa 18.12.2014, tento mohol právny zástupca žalobcu vyjadriť na pojednávaní. Preto odvolateľ považuje oba uvedené úkony za neúčelné.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu intervenienta navrhla rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdiť ako vecne správny a priznať mu trovy odvolacieho konania. Podľa jeho názoru spochybňovanie výšky časti škody v sume 356,05 Eur nie je namieste, a to aj s poukazom na skutočnosť, že predmetnú časť škody tak žalovaná, ako ani intervenient počas konania na súde prvej inštancie nenamietali a obmedzili sa len na účelové naťahovanie a predražovanie celého konania vznesením námietky premlčania. Zdôvodnil, prečo osobitnými podaniami si uplatňoval nárok na náhradu škody po záverečnom preštudovaní spisu a prečo samostatne vyčíslil úroky z omeškania, keďže tieto úroky boli viazané až na záverečné preštudovanie spisu a nebolo možné ich uplatňovať skôr. Trval na priznaní náhrady trov v konaní aj za podanie z 18.11.2014, pri ktorom išlo o rozsiahlu písomnú reakciu na predchádzajúce hrubo zavádzajúce písomné vyjadrenie intervenienta.

13. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý platí aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

14. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej a intervenienta na strane žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatneného odvolacieho dôvodu [§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h)] a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 29. marca 2017 o 12,00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

16. Žiada sa dodať, že nadobudnutím účinnosti zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku KoE. stratila postavenie vedľajšieho účastníka, odvolací súd sa však jej odvolaním zaoberal po meritórnej stránke, berúc do úvahy aj právnu úpravu aktuálnu do 30.6.2016.

17. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej, odvolací súd odvolacie konanie v tejto časti pre späťvzatie odvolania zastavil v súlade s ust. 369 ods. 1, 3 CSP.

18. Odvolací súd úvodom poznamenáva, že nadobudnutím účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, KomK..s. stratila postavenie vedľajšieho účastníka podľa ust. § 93 predtým platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd sa však jej odvolaním zaoberal po meritórnej stránke, berúc do úvahy aj právnu úpravu aktuálnu do 30.6.2016.

19. Navyše, na výzvu odvolacieho súdu P. poisťovňa, a.s. oznámila, že sa zúčastní na konaní (vstupuje do konania) v postavení intervenienta na strane žalovanej podľa § 81, § 82 Civilného sporového poriadku, účinného od 1. júla 2016.

20. Intervenient na strane žalovanej v odvolaní namietal odvolací dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP ide o odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

22. Vyššie uvedený odvolací dôvod intervenienta na strane žalovanej nepovažuje odvolací súd za opodstatnený.

23. Odvolací súd dospel k záveru, že uvedený rozsudok je v napadnutých výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

24. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto namietaný odvolací dôvod nie je naplnený.

25. Dôvody napadnutého rozsudku sú správne, podrobné a zodpovedajú zákonu, preto sa s nimi odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani odvolacie námietky intervenienta na strane žalovanej nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu.

26. KZ. a.s. v odvolaní spochybnila priznanie trov právneho zastúpenia žalobcu v trestnom konaní vo výške 356,05 Eur, pričom však v konaní pred súdom prvej inštancie argumentovala hlavne premlčaním celého uplatneného nároku. Súd prvej inštancie sa možným premlčaním nároku v napadnutom rozhodnutí vysporiadal veľmi podrobne a presvedčivo. Tvrdenia intervenienta na strane žalovanej použité v odvolaní tak vo veľkej miere možno pokladať za nové skutočnosti, doposiaľ v konaní nepoužité.

27. Odvolací súd sa s poukazom na ust. § 205a ods. 1, 2 CSP, ako aj na ust. § 120 ods. 1, 2, 4 O.s.p. (platného a účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) zaoberal tým, či na strane poisťovne boli splnené podmienky na zmenu (rozšírenie) argumentácie oproti stavu v konaní pred súdom prvej inštancie. Totiž, v § 205a O.s.p. bol zakotvený systém neúplnej apelácie, ktorý sa týkal preskúmania rozsudkov, ktorými sa rozhodovalo vo veci samej. Vzhľadom na uvedené nebolo možné prihliadať na nové tvrdenia strany sporu, ktoré v boli prezentované až v odvolaní rozpore s § 205a O.s.p..

28. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, ak žalobcovi priznal celý uplatnený nárok, vrátane ním vynaložených trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Aj tieto náklady vzniknuté pri uplatňovaní nároku v trestnom konaní sú totiž majetkovou ujmom, ktorá žalobcovi vznikla v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej.

29. Za neopodstatnenú odvoláciu námietku považuje odvolací súd aj spochybnovanie účelnosti úkonov právnych služieb, uplatnených žalobcom v rámci náhrady trov právneho zastúpenia za podania z 13.3.2012 a z 19.3.2012, a to s prihliadnutím na charakter trestného konania, jeho jednotlivé fázy a obsah týchto podaní. V podaní z 13.3.2012 si žalobca v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku a po preštudovaní spisu si samostatným konaním uplatnil aj nárok na úroky z omeškania (od 18.3.2012), a to za dobu od záverečného preštudovania spisu do zaplataenia pohľadávky.

30. Správne rozhodol súd prvej inštancie aj o trovách konania, ak medzi účelne vynaložené trovy zahrnul aj vyjadrenia z 18.11.2014 a z 18.12.2014. Išlo o rozsiahlu písomnú reakciu žalobcu na predchádzajúce písomné vyjadrenie intervenienta, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Preto žalobcovi nemožno vyčítať, že sa neobmedzil len na prednesenie argumentov priamo na pojednávaní, ale reagoval samostatným podaním.

31. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov a s poukázaním na právne závery odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok v jeho napadnutých výrokoch, ktorými súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 356,05 Eur s prísl. a trovy právneho zastúpenia vo výške 892,51 Eur, ako vecne správny.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej a intervenientovi v celom rozsahu.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).
34.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b)

dovolatelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).